

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף מב עמוד א

- א] צלה את הפסח ואכל ממנו מבעוד יום, האם לוקה ?
- ב] הקדיש בהמה תמימה לבדק הבית, האם לוקה ?
- ג] היכן יש לנחתום לשפוך את המים שמצנן בהם את ידיו ?
- ד] מדוע צריכים ללוש את המצות ב"מים שלנו" ?
- ה] האם מותר ללוש את המצות במים חמים ?

א] חכמים: אינו לוקה. שמקור איסור אכילתו שנאמר "ואכלו את הבשר בלילה הזה", ומשמע שאוכלו רק בלילה ולא ביום. ולא הבא מכלל עשה דינו כעשה.
ר' יהודה: לוקה. שכל פרשה שכתוב בה "לאמר" כולה אסורה בלא תעשה.

ב] חכמים: עובר בעשה, שנאמר "שרוע וקלוט נדבה תעשה אותו". ומכאן:
1. בהמה בעלת מום יכול להקדישה לבדק הבית, אך לא ליקרב כקרבן.
2. בעל מום אתה מקדיש לבדק הבית, ולא בהמות תמימים הראויים למזבח.
ר' יהודה: לוקה, שבתחילת הפרשה נאמר "לאמר".

ג] מים מרובים: ישפכם במקום מדרון. שחששו שהמים יקוו במקום אחר, וכיון שיש בהם שארית בצק עלולים להחמיץ.
מים מועטים: שופך היכן שרוצה, כיון שהם ממהרים להיבלע באדמה.

ד] מפני שהמעיינות בימי ניסן חמים, שהרי עדיין ימות הגשמים הם והחמה מהלכת בשיפולו של רקיע. לכן מלינם בלילה כדי שיצטננו, ולא יחמיצו את העיסה.

ה] לכתחילה: אסור אפילו בפורשים, בין שהתחממו באור ובין שהתחממו בחמה.
בדיעבד: למר זוטרא, אם לש במים חמים והעיסה לא החמיצה, כשרה.
לרב אשי, אסרו משום קנס, מפני שהוא קרוב למזיד.